

CHRONOS

2021/2022

CHRONOS

Občasník

Rok vydania:

2021/2022

Počet strán: 56

Náklad:

100 + dotlač

Vydáva:

Stredná odborná

škola drevárska

Lučenecká cesta

2193/17

960 01 Zvolen

OBSAH

KRÁTKE SPRÁVY	4-7
ŠKOLSKÉ AKCIE	8-15
ANKETA	14-15
TALENTY NAŠEJ ŠKOLY	16-21
ZÁUJMY NAŠIM SPOLUŽIAKOV	22-29
INTERVIEW S...	30-31
CESTOVANIE V ČASE	32-34
EKOLOGIA	35
VÝROČIE SLÁVNÝCH OSOBNOSTÍ	36-37
VLASTNÁ TVORBA	38-45
ODPORÚČAME	46-47
RELAX	48-51
POĎAKOVANIE	52-53
VZDELÁVACIE OKIENKO	54

E

EDITORIÁL

Milí čitatelia Chronosu,

konečne tu máme po dlhšej dobe ďalšie číslo nášho školského časopisu. Po dištančnom vzdelávaní a úmorných dňoch presedených doma za počítačom sa znova vraciame do reality a sadáme si opäť do školských lavíc. No ani tento školský rok nie je taký ako predtým. Chodíme síce do školy, ale stále tu nie sme naplno.

My sme však nezaháľali a aj počas tejto zložitej situácie sme všetci usilovne pracovali. Tešíme sa a sme veľmi radi, že sa nám podarilo vytvoriť niekoľko zaujímavých článkov, rozhovorov a zamyslení jedine pre vás.

V tomto čísle sa dočítate, ako ďalej postupuje modernizácia našej školy, o talentoch niektorých našich spolužiakov a ich vernisážach. Dozviete sa zaujímavé myšlienky žiakov, ktorí sa zamýšľali na tému „Absurdnosť tejto doby a čo nám prináša“. Taktiež sme si pripomenuli 100. výročie narodenia Alexandra Dubčeka ako i 100. výročie úmrtia veľikána P. O. Hviezdoslava. Zaujímavé sú i rozhovory s našimi profesorami, dakovné slová štvrtákov a mnoho iných zaujímavostí.....

Na záver chceme popriať všetkým príjemné čítanie. Veríme, že vás toto číslo časopisu zaujme a bude sa vám páčiť. A našim maturantov pevne držíme palce pri ich maturitných skúškach i ďalších skúškach života.

A nezabudnite, že:

„Umenie zmýva z duše ťažobu každodenného života.“

(Pablo Picasso)

šéfredaktorka M. Ostrihoňová

MODERNIZÁCIA ŠKOLY

V PLNOM PRÚDE

V minulom čísle ste sa mohli dočítať o rekonštrukcii – výmeny obvodného plášťa a zateplenia budovy našej školy.

Školský rok 2021/2022 sa niesol v znamení ďalších rôznych rekonštrukcií a opráv. Hneď pri príchode do školy vás upúta nový architektonický a estetický vzhľad školy s očarujúcim logom. Nové oplatenie ihriska a parku, novovybudovaný chodník sú ďalšie zmeny, ktoré sa nedajú prehliadnuť.

15. októbra 2021 sme slávnostne prestrihli pásku po úspešnej realizácii žiackych šatní a ostatných skladovacích priestorov v suteréne školy. Žiaci si tak môžu odložiť veci do novo zrekonštruovaných skriniek.

Postupne nám pribudlo i nové vybavenie: nové počítače, školské lavice, stoličky, dvere vo všetkých triedach, modernizácia učební či rekonštrukcia toaliet v priestoroch dizajnu.

V dielňach pribudla nová CNC fréзка a nový laserový CNC ploter, ktoré budú slúžiť technikom pri nácviku obsluhy počítačom riadených strojov a zariadení. Na 1. poschodí v dielňach sa vybuďovalo nové CNC laboratórium.

Nezabudlo sa ani na školský internát a žiaci môžu využívať nové sprchy, toalety a hlavne zmodernizované vybavenie izieb, napríklad nové písacie stoly so stolnými lampami a nové poličky.

Začiatkom roka 2022 sa začali rekonštrukčné práce i v telocvični výmenou novej drevenej športovej podlahy.

Koniec rekonštrukcií sa určite neblíži, tešiť sa môžete na modernizáciu materiálno-technického vybavenia školy, dielni a areálu školy, na nové kabinety, novú učebňu digitálnych technológií – virtuálnej reality, nové laboratória (elektrotechnické laboratórium, laboratórium náuky o materiáloch a laboratórium 3D skenovania/3D tlače) i na nové multifunkčné ihrisko (futbal, basketbal, volejbal...).

Len tak ďalej :)

A. Mruškovičová, 3.D

BESEDA S POLICAJTM

V októbri sme my prváci absolvovali besedu s pánom policajtom, ktorá nám dala rady nielen pre štúdium, ale aj rady do bežného života. Na besede sme mali slovo aj my a mohli sme sa vyjadriť k niektorým veciam. Rozprávali sme sa, ako je dôležité mať čistý trestný register nielen v dospelosti, ale obzvlášť aj v mladosti. Ako inak by sme sa chceli začleniť do spoločnosti? Táto beseda nás určite naučila aj to, že

dodržiavanie pravidiel je veľmi dôležité a keď spravíme priestupok, už sa to nikdy nevymaže a bude sa to ťahať s nami po celý náš život. A to by bola veľká škoda.

A. Komjáthyová, 1.D

BIELA PASTELKA

Bielea pastelka je verejná zbierka, ktorá aj vďaka vašej pomoci zlepšuje kvalitu života tým, ktorí sa ocitli v ťažkej životnej situácii. Účelom zbierky je získať finančné prostriedky na podporu ľudí so zrakovým postihnutím. Naša škola sa každoročne zapája do zbierky a ani tento raz tomu nebolo inak. Dobrovoľníci z 2.D, 2.TCM a z 3.H (G. Holíková, K. Šubertová, E. Jančiarová, M. Šnircová, V. Katreňčíková, D. Kamenský, M. Jacenková, V. Giertová, J. Mistrík a D. Hampachel),

oslovili našich študentov, pedagógov i verejnosť v uliciach mesta Zvolen. Spoločne sa im podarilo vyzbierať peknú sumu v hodnote 413,48 eur. Výťažok zo zbierky sa opäť použije na sociálne poradenstvo a rehabilitáciu, ktoré pomáhajú nevidiacim a slabozrakým ľuďom začleniť sa do bežného života. **ĎAKUJEME!**

K. Šubertová, 2.D

SLÁVNOSTNÉ ODOVZDÁVANIE CIEN

II. MIESTO

Dňa 30. 9. 2021 sme mali možnosť zúčastniť sa online formou nevšednej súťaže. Naš päťčlenný tím zložený zo štvrtákov (Baranová 4TM, Šrameková 4.H, Klimáček 4.TM, Augustín 4.A a Dianiška 4.A), preukázal svoje schopnosti. Súťaž, „Čo ako absolvent školy viem o prechode zo sveta vzdelávania na trh práce v rámci poradenstva pre voľbu povolania“, nebol až taký strašiak. Dostali sme priestor pre aplikovanie našich vedomostí z letných brigád, hodín ekonomiky či občianskej náuky. Nejedna otázka nám potrápila naše mozgové závitky, no napokon sme si vybojovali krásne 2. miesto. Táto súťaž nebola len o získaných

cenách, ale i oboznámení sa s trhom práce. Pomedzi jednotlivé súťažné otázky sme pozorne počúvali edukačný výklad komisie a učili sa na vlastných chybách. O týždeň na to, nás milo prekvapil náš pán riaditeľ Ing. Pavel Laššák, ktorý nám slávnostne odovzdal ceny z Úradu práce i našej školy.

V prípade, že by sa táto súťaž zopakovala aj budúci rok, skvelo odporúčame našim spolužiakom zapojiť sa.

Na záver by sme sa chceli ešte raz poďakovať našim profesorkám Mgr. Kubíkovej a Ing. Šáľiovej za pomoc a prípravu.

H. Baranová, 4.TM

ERASMUS

NOVÉ ZRUČNOSTI PRE VZÁJOMNÚ PRAX

panielsko je pre nás krajinou tancia, slnka, mora, futbalu.... Spájať ho so spracovaním dreva nie je celkom bežné. Napriek tomu sa štvorica učiteľov našej školy vybrala za poznávaním a novými skúsenosťami do tejto krajiny. Umožnil im to projekt programu „Erasmus“.

Učitelia odborných drevárskych predmetov p. Barcík, p. Mošková a p. Vatala, pod vedením koordinátorky projektov p. Bobeničovej, navštívili partnerskú školu Pere Martell v meste Tarragona, cca 100 km na juh od Barcelony. Sprievodcom za partnerskú školu bol koordinátor a učiteľ angličtiny Óskar Palazón Ferré. Skupinku oboznámil so základnými informáciami z histórie aj súčasnosti školy a vzdelávania regiónu Katalánsko.

Najväčšia časť pobytu bola venovaná účasti na praktickom vyučovaní v školskej dielni. Zaujímavá bola aj účasť na teoretickom vyučovaní, kde v rámci jednej hodiny angličtiny skupina odprez-

entovala informácie o našej krajine, meste a škole. Okrem aktivít v škole skupina absolvovala aj exkurzie. Jedno popoludnie bolo venované návšteve miestnej rodinnej firmy na výrobu drevených okien a jeden deň skupina vycestovala do hôr, kde mala možnosť dôkladne spoznať trvalo udržateľný drevodom.

Ing. Barcík

ŠKOLSKÉ KOLO S O Č

V dňoch 2. a 3. marca 2022 sa ako zvyčajne konalo na našej škole školské kolo 44. ročníka súťaže SOČ. Zúčastnilo sa ho 36 maturantov, ktorí so svojimi prácami súťažili v štyroch súťažných odboroch. Odborné hodnotiace komisie vyhodnotili jednotlivé práce nasledovne:

Odb. 10 - STAVEBNÍCTVO, GEODÁZIA, KARTOGRAFIA, INTERIÉROVÝ DIZAJN
(3 súťažné práce)

3. miesto: Viktor KLIMÁČEK, 4.TM
Marián KLABNÍK, 4.TM
Richard KOVÁČ, 4.TM

Odb. 13 - HISTÓRIA, FILOZOFIA, PRÁVNE VEDY

(1 súťažná práca)

1. miesto: Hana BARANOVÁ, IV.TM - práca postupuje do krajského kola

Odb. 14 - TVORBA UČEBNÝCH POMÓCOK, DIDAKTICKÉ TECHNOLOGIE

(6 súťažných prác)

1. miesto: Eliška MEDVEĐOVÁ, 4.H - práca postupuje do krajského kola
2. miesto: Viktória ŠRÁMEKOVÁ, 4.H - práca postupuje do krajského kola
3. miesto: Dejan TOMAŠOVIČ, 4.H

Odb. č. 16 - TEÓRIA KULTÚRY, UMENIE, UMELECKÁ, ODEVNÁ TVORBA (26 súťažných prác)

1. miesto: Vanesa DVOROVENKOVÁ, 4.D - práca postupuje do krajského kola

2. miesto: Marián SIROTNÝ, 4.D - práca postupuje do krajského kola

3. miesto: Anna Mária REJKOVÁ, 4.D

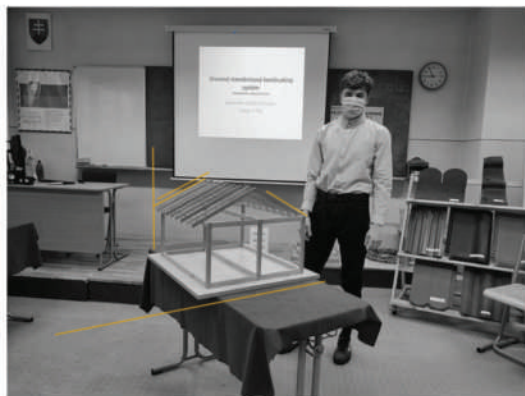
Michaela SZEPESYOVÁ, 4.D

Veronika BAČÍKOVÁ, 4.D

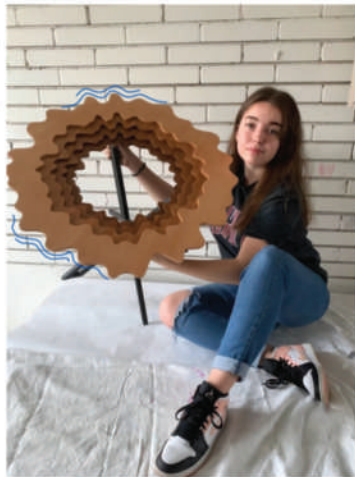
KRAJSKÉ KOLO S O Č

Dňa 1.4.2022 sa pod záštitou CVC Junior Banská Bystrica uskutočnilo krajské kolo SOČ, v online priestore – dištančnou formou. Našu školu úspešne reprezentovalo 5 žiakov v troch súťažných odboroch, z ktorých dvaja postúpili do celoštátneho kola SOČ. Svoje práce mohli porovnávať s prácami žiakov z iných stredných škôl nášho kraja. Za všetko hovoria výsledky:

V celoštátnom kole SOČ, ktoré sa uskutoční prezenčnou formou v dňoch 27. – 29. 4. 2022 na SOŠ ekonomiky, hotelierstva a služieb Jána Andraščíka v Bardejove, nás budú reprezentovať Hanka a Vanesa, ktoré sa budú môcť porovnať s tými najlepšími z celého Slovenska.

Všetkým víťherom srdečne blahoželáme a postupujúcim držíme palce!

1. miesto:

Hana Baranová, 4.TM – „Stredoveké drevené technické stavby súvisiace s vodným hospodárstvom“

Vanesa Dvorovenková, 4.D – „TANANTII“

3. miesto:

Marián Sirotný, 4.D – „MOTUS“

4. miesto:

Eliška Medved'ová

„Konštrukčné prvky a konštrukčné celky stavby“

Viktória Šrameková, 4.H
„Triedy reakcie na oheň“

ANKETA S PRVÁKMI

Na začiatku školského roka sme sa rozhodli vyspovedať našich prváčikov, aké majú prvé dojmy z našej školy. Tu sú naše otázky a ich odpovede:

1. AKÉ MÁŠ POCITY Z NAŠEJ ŠKOLY?

Dávid: *Výborné.*

Radka: *Zatiaľ ma to tu baví, no táto škola sa mi veľmi pozdáva.*

Lucka: *Zatiaľ sa mi tu veľmi páči a učiteľia aj žiaci sú super.*

Samó: *Dobré! Cítim sa tu fajn.*

Patrik: *Zatiaľ dobre, je to lepšie ako na základnej.*

2. AKO ZVLÁDAŠ ORIENTÁCIU V ŠKOLE?

Alex: *Na začiatku som mal problém, ale teraz je to v pohode, kamaráti mi pomohli.*

Heňa: *Zo začiatku to bolo strašné, ale teraz je to už fajn.*

Lucka: *Vôbec som nevedela, kam mám ísť, ale spolužiaci ma vždy navigovali.*

Marek: *Chodil som s kamarátmi, takže som nemal problém.*

Patrik: *Na začiatku som mal problém, lebo každé poschodie je inakšie, ale teraz je to už dobré.*

3. AKO BY SI OHODNOTIL/-A ZATIAĽ UČITEĽOV?

Dávid: *Čo sa týka hodnotenia, niektorí sú prísnejší, ale dá sa s nimi rôzne zabaviť na hodinách, vychádzam s nimi dobre.*

Radka: *Je to celkom fajn.*

Samó: *Každý je iný, ale všetci vedia naučiť.*

Samó: *Väčšina je v pohode.*

Patrik: *Priemerne, ako ktorí, niektorí sú fajn, iní nie.*

4. AKO SI SA DOZVEDEL/-A O TEJTO ŠKOLE?

Samó: *Mňa sem dostal jeden pán a som riadne spokojný.*

Heňa: *Od kamošky zo základnej školy.*

Lucka: *Od kamarátov, ktorí sem chodia. Veľmi si ju pochvaľovali.*

Samó: *Toto bola moja druhá voľba, ale na prvú som nešiel, asi som sa rozhodol veľmi dobre.*

Marek: *Povedali mi o nej kamaráti a bratranec.*

Patrik: *Od žiakov z Hriňovej.*

Šimon: *Od môjho brata, ktorý sem chodí.*

5. MAL/-A SI NEJAKÉ STRESY ALEBO PROBLÉMY NA PRVÝCH HODINÁCH?

Samo: *Žiadne stresy, len problém s presúvaním medzi hodinami.*

Heňa: *Nie, ja nie som stresujúci človek.*

Samo: *Nemal som žiadne problémy.*

Jozef: *Mal som trochu stresy, ináč to bolo v pohode.*

Šimon: *Áno, zvykol som si, skoro so všetkými som ok.*

6. ZVYKOL/-LA SI SI NA NOVÚ TRIEDU?

Samo: *Áno, dobrý kolektív, rýchlo som si na nich zvykol, žiadne hádky ani problémy.*

Radka: *Hej, som spokojná, spolužiaci sú fajn.*

Samo: *Hej, zvykol som si, bolo to jednoduché. Spolužiaci sú fajn.*

Jozef: *Áno, tak po dvoch týždňoch.*

Šimon: *Rýchlo som sa s nimi stotožnil a teraz si s každým rozumiem.*

7. OČAKÁVAŠ, ŽE ŤA NAŠA ŠKOLA PRIPRAVÍ DO BUDÚCNA?

Dávid: *Áno, potom by som si s otcom založil dielňu a rovno pracoval.*

Radka: *Ak sa zorientujem v tejto oblasti a budem sa učiť, tak myslím, že áno.*

Samo: *Áno, že má pripraviť na toto povolanie.*

Jozef: *Áno, myslím si, že je to dobrá škola.*

VERNISÁŽ

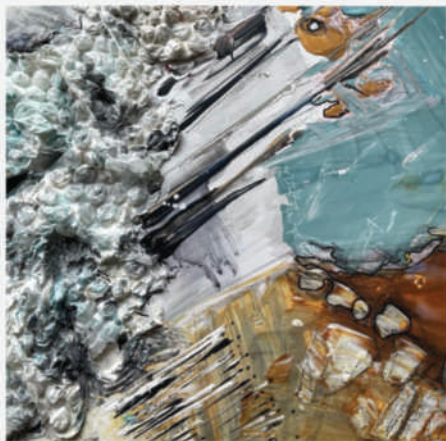
TALENTOVANEJ

RADKY

Radka je dizajnérkou 4. ročníka a je veľmi nadaná a šikovná, čo dokazuje aj to, že už vo svojich osemnástich rokoch mala svoju prvú vernisáž, ktorá sa uskutočnila vo zvolenskej kaviarni Michelle Coffe & Roaster. Tu je krátky rozhovor s ňou a reakcie ľudí, ktorí jej vernisáž navštívili.

1. AKO BY SI POPÍSALA SVOJU TVORBU?

Moja tvorba sa nedá opísať. Každý v nej totiž vidí niečo iné. Napríklad, aj keď som mala túto vernisáž, tak som nevedela komentovať jednotlivé obrazy, lebo každý v nich videl niečo iné. Neskôr som sa aj rozprávala o obrazoch s ľuďmi, ktorí tam boli a fakt ma prekvapilo, že každý sa na to pozeral úplne inak.

2. AKO SI SA DOSTALA K TEJTO PRÍLEŽITOSTI?

Iba čistou náhodou. Bola som v Michelle na káve. Akurát vtedy mi napísala iná kaviareň, kde mala byť pôvode moja vernisáž, že sa nemám viazať na to, čo mi sľúbili. Vzhľadom na to, že sa to naťahovalo už približne štyri mesiace. S poslednou nádejou som sa opýtala obsluhy v Michelle, či náhodou nerobia vernisáže mladých umelcov. Náhodou to započul šéf, ktorý bol nablízku a hneď mi povedal, že ju tam kľudne môžem mať o tri týždne. Poukazoval mi celú kaviareň a aj miesta, kde by mohli byť obrazy umiestnené. Veľmi sa mi páčil prístup vedenia a ich snaha zviditeľniť mladého umelca, lebo to na Slovensku stále nie je veľmi bežné. Mladí umelci sú u nás veľmi nedocenení.

FODOROVEJ

3. DOPADLO TO PODĽA TVOJICH PREDSTÁV?

Dopadlo to nad moje očakávania. Prišlo tak veľa ľudí, že si už nemali kam sadnúť. Bol to fakt krásny pocit. S každým som prehodila aj pár slov. Veľmi ma to potešilo.

4. AKO HODNOTÍŠ TÚTO SKÚSENOŠŤ?

Hodnotím to maximálne pozitívne. Aj preto, že si túto skúsenosť môžem napísať do prihlášky na vysokú školu. To bol aj jeden z dôvodov, prečo som to celé robila. Hlavný dôvod bol však to, aby sa ľudia zo Zvolena a okolia viac dozvedeli o mojej tvorbe.

REAKCIE NA USKUTOČNENÚ VERNISÁŽ

V piatok 29. októbra som sa zúčastnila vernisáže vo zvolenskej kaviarni Michelle. Na začiatok nás majiteľ kaviarne a Radka privítali pekným príhovorom, v ktorom sme sa dozvedeli o Radkinej tvorbe a aj priamo o vystavených obrazoch. Dostali sme aj drink na privítanie:) S Radkou, ale aj s majiteľom kaviarne, sme sa mohli samostatne porozprávať o veciach, ktoré nás zaujímali. Radkine obrazy tam boli vystavené ešte jeden celý mesiac a kto mal záujem, mohol si ich aj zakúpiť. Bola to veľmi príjemná a pekná skúsenosť.

N.Gajdošová

Na Radkinej vernisáži sa mi veľmi páčilo. Bola tam príjemná atmosféra a dostali sme aj uvítací prípitok podľa vlastného výberu.

V.Ambrózyová

Tak podľa mňa to bolo dosť dobré. Myslím, že to dopadlo tak, ako malo, ak nie lepšie, či už čo sa týka programu, hostí a atmosféry celkového večera. Hlavne sa mi páčil nápad tej vernisáže a Radkin vďačný prístup k tomu celému a bolo to aj pre mňa niečo nové, takže za mňa paráda.

F.Gajdoš

V. Dvoročková, 4. D

TÍMOVÝ ZÁCHRANÁR 2022

Dňa 13. 4. 2022 sa na strednej škole požiarnej ochrany v Považskom Chlmcí - Žilina uskutočnil 11. ročník Tímového záchranára. Organizátorom bola Žilinská univerzita, Fakulta bezpečnostného inžinierstva v spolupráci s dobrovoľným hasičským zborom mesta Žilina.

Tímový záchranár je športovo-vedomostná súťaž pre študentov stredných a vysokých škôl v oblasti požiarnej ochrany. Ide o skĺbenie vedomostí nadobudnutých počas štúdia a praktickým overením svojich zručností.

Súťaž sa skladá z teoretickej časti, ktorou

je vedomostný test z oblasti ochrany pred požiarom a športovej časti, pri ktorej sa simuluje činnosť hasičov. Súťaží sa vo dvojici, pričom pri športovej časti súťaže sa vyžaduje spolupráca členov družstva. Účastníci boli rozdelení do kategórií muži stredné školy, muži vysoké školy a ženy.

Súťaže sa zúčastnilo 5 stredných škôl, 12 súťažných dvojíc a 3 vysoké školy s medzinárodnou účasťou. Strednú odbornú školu drevársku Zvolen zastupovali 3 dvojice.

Aj tento rok sa opäť potvrdila kvalita a pripravenosť našich študentov, zaujali sme miesta na stupni víťazov. Žiaľ, napriek vynaloženej enormnej snahe nám prvé miesto ušlo len o 7 stotín sekundy. Výsledný čas po obidvoch kolách (vedomostnom i športovom) bol ale stále

veľmi pekný (6:41:52).

Zvyšné 2 tímy sa tiež nedali zahanbiť a v konkurenčnom boji obsadili 5. a 6. miesto s výslednými časmi (7:09:08 a 7:13:20).

Zoznam účastníkov podľa umiestnenia

2. miesto: J. Mistrík (3. H) - J. Kožiak (3.H)

5. miesto: T. Farkaš(1.H) – V. Farkaš (3.H)

6. miesto: J. Orem (3.H) - R. Paksi (3.H)

K dosiahnutému výsledku srdečne BLAHOŽELÁME!

Ing. A. Kuchárová Vallašeková, PhD

VERNISÁŽ JAROSLAV VÍCE

Dva rozdielne štýly, dve rozdielne osoby

Dňa 23. 10. 2021 sa v Kremnici konalo slávnostné otvorenie výstavy „Prechádzka oblohou“, kde sa spojili dvaja umelci rozličných štýlov. Išlo o výstavu dvoch rozdielnych osôb, nášho žiaka z 2. D a jeho kamaráta Adama. Spolu sa im podarilo vytvoriť výstavu svojich umeleckých diel. Diela rôzneho druhu so zaujímavými menami, za ktorými sa skrýval ešte zaujímavejší príbeh. Po príhovore dvoch mladých umelcov bolo obecenstvo svedkom živej hudby jemných akustických gitarových tónov. Hostia si tak mohli naplno vychutnať atmosféru pravého umenia.

K. Šubertová, 2. D

ETUDY Z DREVA

Súťaž o naj... drevený úžitkový predmet a šperk

Dňa 17. februára 2022 sa konal v drevárskom múzeu vo Zvolene XXII. ročník verejnej medzinárodnej súťaže Etudy z dreva.

Súťaž, ktorú každoročne pripravuje Lesnícke a drevárske múzeum vo Zvolene, je zameraná na podporu tvorby predmetov z dreva ako nosného materiálu, v kombinácii s iným prírodným materiálom.

Tento rok sa súťaže zúčastnili šikovné žiačky našej školy, konkrétne Anet Bahledová a Laura Gubalová z 2. ročníka, odboru Tvorba nábytku a interiéru.

Anet súťažila s ručne pleteným korzetom a batôžkom, vyrobených tradičnou košíkárskou technikou. Za svoje umelecké skvosty s názvom PEDIGTY obdržala krásne 3. miesto.

Čestné uznanie v podobe ceny primátorky mesta Zvolen získala Laura za súbor originálnych šperkov v podobe brošní náušnic a náhrdelníkov, zhotovených z prierezov parožia, orechov a jadier lesných drevín. Šperky ozvláštnila farebnou akrylátovou živivicou.

Obidvom dievčatám gratulujeme a prajeme ďalšie skvelé tvorivé nápady a inšpirácie.

ČO PRE MŇA ZNAMENAJÚ BICIE

Volám sa Filip, chodím do I. D a mojím koníčkom sú bicie. Ako malý som chcel vždy hrať na bicie, a tak nejak sa mi tento sen pred niekoľkými rokmi splnil. Dnes je to už piaty rok, čo hrám na bicie a aj po piatich rokoch zisťujem, že sa dá stále posúvať ďalej a ďalej. Navštevujem základnú umeleckú školu vo Zvolene a hodiny mávam raz do týždňa, 70 minút.

Na začiatku ma od toho odhováralo veľa ľudí, vraj je to veľmi ťažké a podobne, ale stačilo to skúsiť a hneď som si to obľúbil. Pomedzi to hrám ešte v dvoch kapelách, jednu máme spoločne s kamarátmi, kde hráme hlavne rock, no postupne začíname skúšať aj metal. Okrem toho som súčasťou aj školskej kapely, ktorú práve rozbiehame.

Asi jedinou nevýhodou hrania na bicích nástrojoch v kapele je, že si všetci ostatní z kapely myslia, že hrať na bicie je veľmi jednoduché, že sadnem a hrám, čo teda nie je úplne pravda. Zapájať obe hemisféry súčasne nie je jednoduché. Ruky

pracujú na jednom a nohy zas na druhom. Čo vám budem hovoriť, treba si to vyskúšať.

A či je to finančne náročné?

Keď začnete hrať, povieť si, že to nemusí byť také drahé, keď vás pošlú kúpiť si paličky, veď to stojí iba 10 eur. Ale potom nasleduje kúpa sady bicích, a to je už iná páłka.

Rada, ktorú mi dal jeden učiteľ bola, napozerať si štýl hrania nejakého známeho bicistu a skúšať veci ako skúša on.

Každý pozná takých "bežných"

bicistov zo svetovo známych kapiel, ale ak by som mal odporučiť ja niekoho veľmi dobrého, tak by to bol pravdepodobne Benny Greb, ktorý má aj veľmi zaujímavú vlastnú tvorbu.

Ak túžite hrať na bicie, tak to určite vyskúšajte. Na začiatku bude možno problém oddeliť ruky od nôh a príde vám to všetko neprirodzené, ale keď vás to chytí, tak si budete búchať na každom jednom stole, ktorý bude práve pred vami, ako si už stihli všimnúť niektoré pani učiteľky :)

POMOC HAVKÁČOM

Onedlho to bude presne rok, čo som začala pomáhať opusteným psíkom v útulkoch. Našťastie nie som na to sama, rodina a priateľ sú vždy ochotní pridať ruku k dielu a s radosťou mi pomôžu zahriať srdiečka a naplniť brušká opusteným psíkom.

Havkáči ma chytili tak za srdce, že som prišla s nápadom, ako im pomôcť ešte viac. Zorganizovala som zbierku, do ktorej sa mohli zapojiť študenti i učitelia dreváriny. Zbierka sa konala 27. – 28. 1 2022 pred aulou. Všetci tak mohli prispieť peniažkami, krmivom, hračkami či starými dekami, ktoré by boli pre útulok potrebné.

Zbierka však nedopadla podľa mojich predstáv, nevyzbieralo sa takmer nič, no aj napriek tomu by som sa chcela poďakovať tým, ktorí niečím prispeli. Veľká vďaka patrí však mojej spolužiačke, ktorá ma prekvapila plnou taškou krmiva. Bolo to pekné gesto a som jej za to nesmierne vďačná.

Rada by som zbierku zopakovala, keďže sa to na prvýkrát nepodarilo. Preto by som vás týmto chcela všetkých poprosiť, pomôcť a prispieť do zbierky. V kabinete SJL sa nachádza krabica, do ktorej môžete nosiť potrebné veci pre chlpáčov, tí sa potešia z každej maličkosti.

Verím, že aj v takejto ťažkej dobe budete ochotní pomôcť. ĎAKUJEM.

E. Kolcunová, 3. D

ŠPANIELSKO, MÔJ DRUHÝ DOMOV

Vyspovedali sme našu spolužiačku Rebecu, ktorej osudným domovom okrem Slovenska sa stalo aj krásne slnečné Španielsko.

1. AKO ŤA OSUD SPOJIL SO ŠPANIELSKOM?

Boľ to osud mojich rodičov. Ocino je Španiel, prišiel na Slovensko pracovne a zoznámil sa s maminou, ktorá mu robila prekladateľku. Dali sa dokopy a potom sa spolu presťahovali do Španielska. Tam som sa narodila ja a žila som tam po dobu mojich šiestich rokov.

2. KTORÉ Z TRADIČNÝCH JEDÁL TI NAJVIAC PRIRÁSTLI K SRDCU?

Odmalička milujem „Arroz a la cubana“... nič špeciálne. Vajíčko, ryža a paradajkový pretlak. Taktiež jednou zo známejších jedál, ktorú milujem, je „paella“. Je to tanier plný ryže a morských plodov. Takou typickou španielskou špecialitou je tiež „gazpacho“...niečo ako zmixovaná zelenina v konzistencii studenej polievky. Treba vyskúšať. Mne gazpačo veľmi chutí, hlavne v lete. A ak máte chuť si sadnúť s väčším počtom ľudí, odporúčam „tapas“, občerstvenie v reštaurácii, ktorá

ponúka najlepší výber, servírovaný na jednom stole.

3. MÁŠ OBLÚBENÉ MIESTO? KTORÉ MIESTA BY SI NÁM ODPORUČILA VIDIEŤ?

Moja najväčšia láska je Barcelona... celá. Od najznámejších architektur po najmenej známe uličky, podniky a miesta. Určite veľmi odporúčam prejsť sa po centre, ktoré je plné pouličných umelcov na „Las Ramblas“ a ľudí užívajúcich si obchodíky, uličky, námestia, atmosféru, stavby. Celková kultúra je neuveriteľná. Jednou z mojich obľúbených architektur je „Park Guell“ alebo aj známa „Sagrada Familia“. Taktiež všetky pláže, podniky navôkol, opláť sa a užiť si ich.

4. AKO TRÁVIA ŠPANIELI VIANOCE?

Vianoce v Španielsku sú úplne iné ako na Slovensku. 25. decembra sa rodina stretne za jedným stolom a oslávi sviatok dobrou večerou... žiadny Ježiško, ale „Traja kráľi“ nosia deťom darčeky. Doteraz si pamätám, ako sme po večeri vyšli von do ulíc a čakali, kým ulicou prejdú Traja kráľi. Prechádzali v obrovskom koči a hádzali deťom naokolo cukríky. Síce to neboli darčeky pod stromčekom, ale taktiež to bol veľký zážitok. A Silvester je paradoxne tichá a pokojná oslava. Bez petárd a ohňostroja.

5. AKO JE TO SO ŠKOLOU, ČO JE INÉ AKO U NÁS?

Školu majú doobeda, cez obed majú družinu a poobede sa znovu vracajú do školy. Ich prvá hodina začína o 9.00 ráno. Žiaci sú hodnotení desiatimi známami. Čím vyššie číslo, tým lepšia známka.

6. VIDÍŠ ODLIŠNOSŤ MEDZI ŠPANIELMI A SLOVÁKMI?

Určite, hlavne mentalita ľudí. Španielsky temperament cítiť na každom mieste. Ale každá krajina má niečo do seba. Slovensko, by som za nič nemenila.

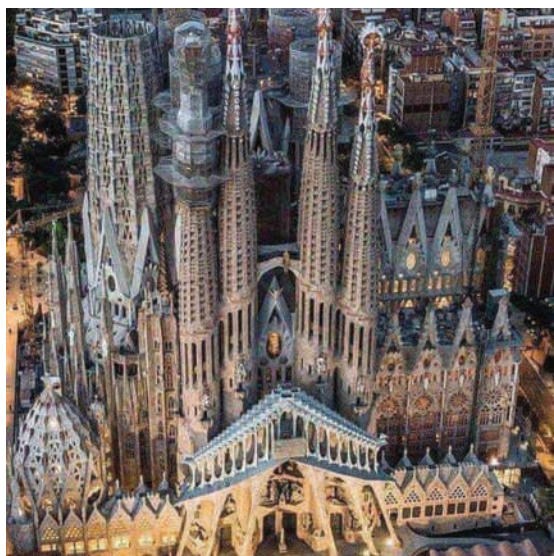
7. ČO JE PRE ŠPANIELSKO NAJTYPICKEJŠIE?

Sú to hlučné bary, plné ľudí. Je bežné, že čašník kričí z jednej strany baru na čašníka na druhej strane baru, aby pripravil kávu. V Španielsku tichá reštaurácia či bar neexistuje. Dokonca tam netreba ani hudbu v pozadí...nebolo by ju počuť.

8. NA ZÁVER NÁM PREZ- RAĎ, KDE PLÁNUJEŠ SVOJU BUDÚCNOSŤ, TU ALEBO V ŠPANIELSKU?

Určite tu na Slovensku, mám k nemu bližšie, aj mentalita Slovákov mi viac vyhovuje. Mám tu rodinu a priateľov. Kočovný život ma už viac nebaví. Ale ťažko povedať, možno sa to časom zmení a nakoniec budem predsa žiť v Španielsku. Uvidíme.

R. Katrenčíková, 2.D

MOJA OBEC HRUŠOV

V dedinke Hrušov žijem už skoro 18 rokov a som veľmi spokojný. Tento rok ju čaká krásne 750. výročie, preto som sa rozhodol pri tejto príležitosti vám ju bližšie predstaviť.

Obec Hrušov leží na juhu Banskobystrického kraja v západnej časti okresu Veľký Krtíš. Rozprestiera sa na svahoch Krupinskej planiny. Prvá písomná zmienka o obci Hrušov pochádza z roku 1272.

Viete čo má obec Hrušov spoločné s hruškami?

K pôvodu mena obce sa viaže legenda o veľkom výskyte planých hrušiek. Preto tento názov.

V obci žije momentálne okolo 800 obyvateľov, mnoho z nich je však rozlezených po celom Slovensku. Ale niektorí sa už so založenými rodinami vracajú späť, keďže ich deti majú možnosť chodiť do miestnej ZŠ s MŠ. Okrem toho tu už okolo šesť rokov funguje ZUŠ, kde majú možnosť naučiť sa na mnohých nástrojoch, napr. husle, akordeón, heligónka, kontrabas, alebo sa stať súčasťou divadelných predstavení, poprípade skrášľovať svojimi výtvarmi priestory školy.

To najhlavnejšie, čo robí Hrušov tak výnimočný, je množstvo podujatí, ktoré sa tu každoročne konajú. Okrem klasických zábav a podujatí, ktoré sa viažu k udalostiam a sviatkom, sa tu konajú dve „Parády“. Traktor paráda a Hontianska paráda.

„Traktor paráda“

Vodiči traktorov si môžu porovnať svoje zručnosti v rôznych disciplínach.

Dedina roka

V roku 2003 získala obec Hrušov
1. miesto v súťaži naj dedina roka.

Tento rok to bude 25. ročník, teda „okružliny“, čo sa prejaví aj na bohatom programe, ktorý sa zatiaľ drží v tajnosti. O tejto dedinke, ale aj festivale, by sa dalo toho napísať veľmi veľa. Ale najlepšie je raz vidieť ako stokrát počuť. Oplatí sa, veď nie zbytočne bola naša dedinka menovaná aj za naj dedinu roka 2003. Cenu za 1. miesto prišiel odovzdať samotný prezident SR.

„Hontianska paráda“

Ide o najväčšiu udalosť obce, ktorá sa koná už od roku 1996. Dvojdnňový festival prebieha počas tretieho augustového víkendu. Názov odkazuje na región Hont, v ktorom sa obec nachádza. Priemerná návštevnosť je približne 15 až 20 tisíc ľudí počas celého festivalu.

Program festivalu tvoria predovšetkým ukážky tradičných vidieckych prác, remeselníkov, ktorí prezentujú svoje zručnosti a predávajú svoje vlastné výrobky. V ich dvoroch môžeme vidieť rôzne výstavy

starých strojov a máme možnosť ochutnať domáce špeciality nielen z Hrušova, ale aj iných častí Slovenska. Súčasťou je samotný scénický program, ktorí tvoria vystúpenia najznámejších folklórnych skupín na Slovensku, ale aj zo zahraničia.

Hontiansku parádu navštívilo už mnoho predstaviteľov politického a verejného života, viackrát bol medzi nimi aj vtedajší prezident SR Ivan Gašparovič.

A. Augustín, 4. A

1. Ako dlho žijete v Banskej Štiavnici a prečo ste sa rozhodli práve pre toto miesto?

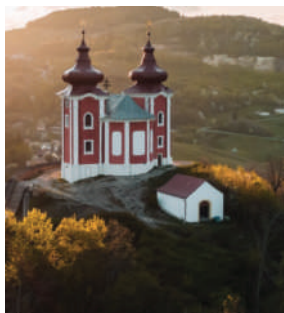
V Štiavnici žijem veľmi krátko, bude to asi tretí rok. Bolo to spontánne rozhodnutie presťahovať sa práve do Štiavnic. Išlo o zmenu prostredia, hlavne krásneho prostredia blízko jazera a prírody. A bola to aj náhoda. Pôvodný zámer bol kúpiť starý dom na chalupu, no neskôr sa z chalupy stal rodinný dom.

2. Je toto mesto naozaj také čarovné, ako sa o ňom hovorí? Čím okúzliło práve Vás?

Áno! Je to čarovné mesto, ale možno skôr z pohľadu turistu. Ten musí riešiť iba jediný problém, kde zaparkuje. Ako obyvateľ Štiavnic nemáte nemocnicu (pohotovosť), čo je dosť podstatné a dôležité. Ale v žiadnom meste nemáte toľko prírodných kúpalísk ako tu. To je aj dôvod, prečo práve Štiavnica.

3. Štiavnica patrí medzi jedno z najnavštevovanejších miest Slovenska. Ako to na Vás vplýva, vadí Vám to?

Vadí mi to hlavne pri návšteve obchodov, vtedy sa cítim ako som bol v Bratislave. Ono sa aj o Štiavnici hovorí, že je to taká malá Bratislava. Ak ide o leto a kúpanie, tak mi to tak nevadí. K jazeru idem ráno alebo neskoro večer. Keď tam už nikto nie je, je to paráda, iba kapor a vy...

4. Určite sa tu nachádzajú ešte turistami neprebádané miesta, objavili ste ich už?

Áno, stále sa dá objaviť niečo nové. Odporúčam navštíviť kalváriu, ale tú druhú nájdete v Hornej Rovni. Je z nej krásny výhľad na okolie i na Štiavnicu.

5. Ktoré miesta by ste návštevníkom rozhodne odporučili vidieť?

Jedno leto sme sa s manželkou rozhodli, že navštívime všetky tajchy v okolí a v každom sa okúpeme. To prvé sme urobili. Kde sa nedalo autom, išlo sa pešo, ale kúpať som sa neodvážil v každom a ani to neodporúčam.

6. Vedeli by ste zhodnotiť typických Štiavničanov? Akí sú? A ako sa správajú k príst'ahovalcom, ktorých je v poslednom čase určite viac a viac.

Ako sa vy správate k ľuďom, tak sa správajú oni k vám...a je jedno, v ktorom meste žijete. Aspoň podľa toho sa riadim ja. Nemám zlú skúsenosť so „Štiavničanom“, skôr mi vadí turista z nášho hlavného mesta. Ten sa správa všade ako doma.

7. Máte nejaký nezabudnuteľný zážitok z tohto mesta?

Áno, sviňa domáca pri aute, ťažný kôň pred domom a turista z Bratislavy vo dvore.

8. Ako zvládáte ranné vstávanie a dennodenné dopravné špičky cestou do práce na drevárinu?

Celkom dobre, nemám problém vstávať ráno o piatej. Cestou do práce stretnem aj lesnú zver, ale máme dohodu, ona mi neskočí do cesty a ja ju nezrazím. Zatiaľ túto dohodu neporušila ani jedna strana.

Mgr. Švingál

17. NOVEMBER 1989

Aj v tomto školskom roku sme si 17. novembra pripomenuli nežnú revolúcia, ktorej dôsledkom bolo odstránenie komunistického režimu v Československu. Iniciátormi boli študenti, ku ktorým sa pridali najprv herci a divadelníci, neskôr i ostatní občania.

Udalosti v revolučnom roku 1989 natrvalo zmenili naše životy. Ľudia v novembri vyšli do ulíc, aby ukázali, že už majú dosť útlaku a pomáhali im v tom aj piesne, ktoré si všetci spoločne spievali na námestiach, často aj s ich interpretmi. Stali sa tak jedným zo symbolov demonštrácii po 17. novembri 1989.

Názov „**nežná revolúcia**“ dostal preto, lebo išlo o revolúciu, v ktorej sa nestrieľalo a nezabýjalo ako v iných revolúciách.

KGB - meno hlavnej sovietskej tajnej služby, ktorá plnila úlohy špionáže a tajnej polície v Sovietskom zväze.

Slúbili sme si lásku,
slúbili vraviť pravdu len,
slúbili sme si vydržať,
slúbili sme si nový deň!

(Ivan Hoffman)

AKO SI PAMÄTAJÚ TIETO UDALOSTI NAŠI PROFE- SORI A ČO ROBILI V TENTO VÝZNAMNÝ DEŇ?

p. Marková

„Starala som sa o deti, vtedy môj syn mal 3 roky a dcéra už bola druháčka. Mala som obavy, čo to ďalej bude po tej revolúcii. Mala som z toho zmiešané pocity, ale bola som plná optimizmu, že to bude fajn. Bolo to pekné obdobie, vtedy som ešte bola mladá.“

p. Vonkomerová

„Celkom si na to nepamätám, bola som žiačkou základnej školy. V ten deň som bola v škole. Popoludní mi rodičia povedali, že idú s nejakými ľuďmi na stretnutie, čomu som ja predtým veľmi nerozumela.“

p. Račková

„Žila som v Bratislave a mala som tesne pred pôrodom môjho 1. syna.“

p. Prokaj

„Ak si dobre pamätám, bol som v ten deň doma. Na druhý deň som sa dozvedel, čo sa vlastne stalo v Prahe, a to tiež zaujímavým spôsobom, videl som z toho zábery v televízii.“

p. Vandák

„Nežná revolúcia ma zastihla v 2. ročníku na vysokej škole. Z toho obdobia mám veľa emotívnych spomienok. Pád komunizmu, to bolo niečo, o čom sme sa ani neopovažovali snívať. A zrazu to bolo tu! A my sme boli toho súčasťou. V deň začiatku študentského štrajku sme boli na Vojenskej katedre, kde sme sa pripravovali na „vojenčinu“. Doteraz nezabudnem na zdesený a bezradný pohľad kapitána, ktorý nám dal rozkaz, aby sme sa na začiatku dňa išli prezliecť do zelených uniforiem a začali výcvik. My sme odmietli rozkaz vykonať a rozhodli sme sa pripojiť k štrajku. To bolo niečo, čo bolo dovtedy nemysliteľné. Na ten jeho bezradný a zdesený pohľad a jeho krik doteraz nezabudnem. To že padol komunistický režim, pokladám za veľkú vec. Aj keď je teraz veľa vecí iných, ako sme si vtedy predstavovali, ďakujem Bohu za ten čas a tie chvíle. A hlavne za slobodu, ktorú máme a často si ju nevážime.“

VPN – verejnosť proti násiliu, politické hnutie, ktoré viedlo priebeh revolúcie. Ich členovia boli herci, výtvarníci, spisovatelia, ochranári. Vôbec nemali skúsenosti s politikou, riadením ani verejným vystupovaním.

ŠtB – štátna politická tajná služba v Československu, ktorá vznikla po 2. sv. vojne. Polícia bez uniformy, nazývaní aj ako ešebáci.

O K T Ó B E R ,

M E S I A C Ú C T Y K S T A R Š Í M V Á Z I I ?

Od roku 1990 si 1. októbra pripomínáme medzinárodný deň tých skúsenejších, múdrejších, starších. Spomenieme si na svojich starých, prastarých rodičov a keď už nič iné, podarujeme im aspoň úsmev, vrúčne objatie alebo pár pekných slov. Nemal by to však byť jediný deň, ktorý si užijeme v ich spoločnosti.

V ázijských kultúrach, ako napríklad v Číne či v Kórei, sa doslova ráta s tým, že sa dcéry a synovia v budúcnosti postarajú o svojich rodičov. Podľa čínskeho náboženstva, taoizmu, by mali zabezpečiť tri základné potreby. Jednou z nich je zabezpečenie jedla a oblečenia. Druhou je, počas choroby prebrať zodpovednosť za ich ošetrovanie, pokiaľ nevyzdravejú. Treťou je, ak zomrú, mali by sa postarať o náležitý pohreb a starostlivosť o ich hroby. Splatia tak akýsi pomyselný dlh, ktorý im dlhujú z dôb, kedy boli deťmi a ich rodičia sa starali o nich. Stáva sa aj to, že rodiny majú deti len kvôli tomu, aby sa o nich v starobe mal kto postarať, no niektorí rodičia to aj zneužívajú.

Ako je to u nás na Slovensku? Vážime a ctíme si dosť našich starších? Sme ochotní vzdať sa svojho pohodlia na ich úkor? Ako reagujeme, keď vidíme staršieho človeka nastúpiť do autobusu? Uvoľníme mu miesto, aby si mohol sadnúť alebo sa sebecky tvárimo, že nikoho nevidíme? Sme nervózni, keď si pred nami v obchode pomaly vykladá svoj nákup staršia pani a uškŕňame sa na dôchodcov, že nevedia robiť s mobilom či samoobslužnou pokladňou?

O tomto celom musí asi každý porozmýšľať sám. Nezabúdajme však na to, že tí starší dnes boli kedysi mladí ľudia plní života, elánu a energie a aj my raz budeme tými starými, čo budú dúfať v to, že si na nich niekto spomenie a možno im aj uvoľní miesto v autobuse. Lebo aj ľudia sú len ako kvety, čo vyklíčia, vyrastú do krásy a potom postupne pomaly zvädnú. Taký je kolobeh života.

D. Palúcová, I.D

ilustrácia - N. Kluková, 2.D

ZACHRÁNIŤ PLANÉTU

MOŽEŠ AJ

Ekologické problémy sú všade okolo nás a my si to väčšinou ani neuvedomujeme. Zamysleli ste sa niekedy nad tým, čo všetko spôsobujú obrovské problémy našej planéty, zvieratám, rastlinám a v neposlednom rade aj nám ľuďom? Globálne otepľovanie, zväčšovanie ozónovej diery, znečisťovanie ovzdušia, vôd, pôdy, úbytok lesov...

Za všetko môže nezodpovednosť minulých generácií rovnako ako tej našej, ktoré nedbali na planétu a robili si, čo chceli. Posledné roky sa našťastie zoskupuje viac a viac ľudí, ktorí chcú tieto problémy riešiť a snažia sa zvrátiť pohromu, ktorá je už naozaj „o 5 minút 12“. Určite sa aj medzi vami nájdú niektorí, ktorí by chceli pomôcť a zlepšiť situáciu či na Slovensku alebo aj vo svete.

T

Y

Na Slovensku máme niekoľko organizácií, ktoré sa zaujímajú o ekológiu a pomoc planéty. Tie vás môžu inšpirovať alebo sa k nim môžete aj pripojiť.

Zbieranie a triedenie odpadu nie je jediná možnosť pomoci planéty. Ak sa zaujímate o svoj jedálniček, zistíte si, odkiaľ pochádzajú vaše potraviny a či sú humánne spracované alebo si ich radšej vypustujete sami doma. Nenakupujte „fast fashion“, ale napríklad u malých slovenských výrobcov, kreatívcov, remeselníkov alebo aj v second handoch či konkrétne od ľudí z druhej ruky. Namiesto vyhadzovania starých vecí ich predajte alebo darujte. Chráňte prírodu a živočíchy v nej. Ak máte vo svojom okolí komunitu, ktorá sa stará o okolie, nebojte sa a zapojte sa! Je naozaj z čoho vyberať. Ak má človek vôľu, tak je už len na nás, ako pomôžeme a verte, že aj malé gesto je lepšie ako nič.

Z. Kolorédyová, 2.D

Instagramové profily, ktoré sa oplatí navštíviť:

@bezobalovo

@gretathunberg

@rada_studentov_studentick_bb

@z_lavic_do_ulic

@platfotmaudrzatelnosti

@mladi_za_klimu

HVIEZDOSLAV, MUŽ MNOHÝCH MAŠLÍ

Dňa 8. 11. 2021 sme si pripomenuli 100. výročie úmrtia jednej z najvýznamnejších osobností slovenskej literatúry, Pavla Országha Hviezdoslava. Bol to unikát, ktorý už vo svojich školských časoch dosahoval vynikajúce

výsledky a profesorov udivoval svojimi netradičnými básňami. Jeho typické novotvary, zvukomalebné slová a zvláštny rytmus básní často spôsobil i dodnes spôsobuje nejednému školákovi vrásky. Pri tejto významnej spomienke na neho by sme vám chceli sprostredkovať pár zaujímavých momentov a faktov z jeho života.

P. Gašparová, 3.D

*„Lebo nie ten, kto v rozkoši planúc žil,
ale ten, kto tvoril a vytvoril, môže hovoriť
že žil!“*

P. O. Hviezdoslav

Vysoké goliere aj mohutné viazanky patrili ku bontónu elegánov, ale príliš škrtili pod hrdlom, a tak sa im väčšina mužov radšej vyhýbala. No Hviezdoslav na každej fotke hrdo nosil mašle všetkých farieb. Nie všetci však vedia o tom, že býval už od detstva chorľavý a mal viditeľnú priehľbinu v hrdle, ktorú si práve mašľami zakrýval.

Hviezdoslav bol výraznou osobnosťou našich dejín. Okrem toho, že svojimi textami obohatil našu kultúru, bol aj členom Revolučného Národného zhromaždenia ČSR a čestným predsedom Matice slovenskej.

Pavol Országh si samozrejme ako každý správny umelec musel vymyslieť aj umelecké meno. K vesmíru mal vždy blízko, noci často trávil pozorovaním hviezd, a tak bol jeho výber jednoznačný. Jedna z planét 3980 bola dokonca pomenovaná po ňom.

Jeho tvár sa nachádza na starých bankovkách, minciach a dokonca aj známkach.

Rodina sa rozhodla poslať Hviezdoslava k strýkovi do Miškovca, kde sa priučil maďarčine. V tomto jazyku začal písať i svoje prvé básničky. Po návrate domov, zarecitoval na svadbe verše v cudzom jazyku, ktorému jeho matka nerozumela a horko sa rozplakala. Vtedy si uvedomil, že najkrajší jazyk je materinský a začal v ňom veršovať.

Okrem básnickej tvorby si samozrejme musel na živobytie aj nejako zarobiť. Začal ako advokátsky koncipient, ale prepracoval sa až na sudcu.

Bol veľmi mravný a veľký humanista, ktorý odmietal akúkoľvek formu násilia, o čom svedčí aj jeho najznámejšia báseň Krvavé sonety.

Dnes by mal sto rokov, náš rodák z Uhrovcu, predstaviteľ Pražskej jari a komunistický socialista.

Politik, demokrat náramne veľký,
prísny, no spravodlivý a hlavne ľudský.
To bolo jeho doménou hlavnou,
udržať našu krajinu stále slobodnou.

Postupoval pomaličky, krok za krokom,
príkazy, zákazy a diktatúra mu boli sokom.
Uvoľňovať, nič cenzurovať,
len presvedčiť a dobre ľud motivovať.

To sa žiaľ nepáčilo východnému bloku
a rozprúdilo kritiku v nejednom sovietskom oku.
21. augusta vpadli ruské vojská
a nastúpila opäť diktatúra svojská.

Dubček z toho sklamaný a psychicky zničený,
do poslednej chvíle neveril, že to Brežnev učiní.
Odvtedy mal život ťažký,
eštebáci sledovali jeho krok každý.

Až po páde komunizmu,
si už mohol vydýchnuť chvíľu.
Prezidentom sa mohol veru stať,
no osud mu privial na toto miesto hať.

Ešte tri rôčky ako predseda svoju úlohu si zastával,
žiaľ, jeho život ťažkou autonehodou dohorieval.

E. K

ÓDA NA DUBČEKA

*„Nezahynie národ, ktorý sa riadi tak
svojím rozumom...”*

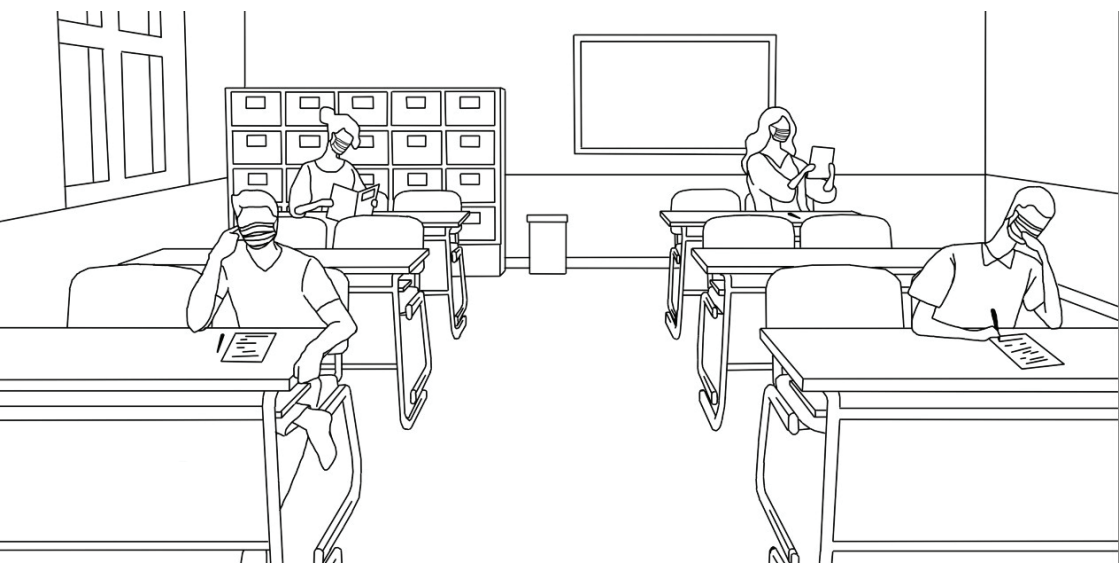
A. Dubček

KONEČNE SEDÍME V ŠKOLE, ale aj tak tu nie sme naplno...

Posledných pár mesiacov bolo ponorených do pochmúrnej atmosféry prázdnych dní. Všetko bolo pozatvárané, ulice boli bez ľudí, obchody bez predavačov a kupujúcich. Len kde tu sa zjavil človek s prekrytou tvárou držiaci si odstup od ostatných jedincov. Celý svet sa zastavil a zahalil do rúcha vírusu. Ale po ťažkom období sa všetko snaží vrátiť do normálu, do starých koľají. Uvoľňujú sa opatrenia, prevádzky sa otvárajú, ľudia sa nahrnuli do miest a ulíc, ale stále s menším odstupom a opatrnosťou. Situácia ostáva vrtkavá. Aj žiaci konečne zasadli naspäť do opustených lavíc. Po dištančnom vzdelávaní a dlhých dňoch presedených za počítačom sa znova vracajú do reality a bežnej rutiny. Všetko vyzerá byť celkom v pohode a normálne, až kým neodchádza pár tried znova medzi štyri steny len s internetom a nádejou, že to čoskoro skončí. Sme v škole, ale ešte stále nie všetci. Prázdne lavice, ba niekedy i triedy sú toho dôkazom. Jedna trieda prichádza z karantény a o chvíľu nastupuje ďalšia do nej. Kedy tomu bude koniec?...

E. Jančiarová, 2.D

KTO STE? KDE STE?

Pandémia nám toho za dva roky mnoho vzala. Vzala nám školský život. Vzala nám ranné vstávanie a cesty do školy. Vzala nám spomienky na pohľad z lavice, a zároveň nám aj vzala kontakt s našimi rovesníkmi, s našimi spolužiakmi.

Školy boli počas niekoľkých mesiacov zavreté, aby sa šírenie nákazy minimalizovalo. Žiaci a učitelia prešli na dištančnú výučbu. V júni sa skončil núdzový stav a my sme sa vrátili späť do školy.

Ale sme v nej naozaj? Počet nakazených každým dňom stúpa a neuplynie deň, kedy by sme na chodbe nezapočuli vetu: „Tá trieda je v karanténe.“ Každý deň čakáme na túto vetu. Čakáme na to, kedy nám niekto príde povedať, že máme ísť domov.

Kedysi sme na chodbách hneď spoznali každú triedu. Dnes po nich len tak blúdime a pýtame sa seba: „Videli sme ich už tu? Poznáme ich? Vieme z akého sú odboru?“ Keď už na tieto otázky poznáme odpoveď, dozvieme sa, že táto trieda je opäť týždeň v karanténe. A tak zabudneme ich tváre, zároveň aj to, aká to je trieda. Je to zvláštne...

A. Antalová, 4.D

ABSURDNOSŤ TEJTO DOBY

Absurdnosť je tu s nami neustále. Sprevádza nás neskutočne dlho a keď má možnosť, chopí sa jej. Citujem pána Melegu „Žijeme v dobe, v ktorej je aj cesta do obchodu dobrodružstvom.“ Je to skutočne tak?

Pravdou je, že svet sa mení veľmi rýchlo. To, o čom sme pred sto rokmi iba snívali, je teraz skutočnosťou. Kam to všetko ale smeruje? Ľudia majú k sebe bližšie ako v minulosti. Avšak faloš, klamstvá a pretváрка sú s nami stále. Stretnutie dvoch ľudí väčšinou sprevádza mobilný telefón. Namiesto toho, aby si všímali jeden druhého, ticho sedia pohltení do sociálnych sietí, kde polovica informácii je samá faloš. V dnešnej dobe chce byť každý dokonalý. Dopomáhajú si rôznymi úpravami v aplikáciách. Tým pádom väčšinu z nich ani nespoznáme, keď ich stretávame na ulici.

Sme však dnes horší ako v minulosti? Odpoveď je zložitá. Odpradáva sa bojovalo, rozdiel je len v účinku či následkoch. V minulosti sa bojovalo mečmi či lukom, no dnes má náš život v rukách vyššia moc. Stačí malá nezhoda a zbrane hromadného ničenia sa dajú do pohybu. No, skôr než sa toto stane, sa zabijeme sami. Ľudia si stále neuvedomujú následky svojich činov. Aj obyčajný cigaretový špak, čo sme včera vyhodili na chodník, prispel k našej záhube. Chceme dlho žiť, no zabíjame sa. Planéta je znečistená a ľadovce sa topia...

Absurdnosti je okolo nás mnoho. Ak by sme sa mali nad každou vecou zamýšľať, máme mozog zamestnaný na celý život. Ľudstvo by si však malo uvedomiť situáciu a minimálne oddialiť náš koniec a nie k nemu prispievať.

S. Rusnáková, 4.D

SME AKO VEVERIČKY?

Čo robia veveričky? Plnia si ústa orechmi, pokiaľ ich nemajú plné. Presne ako my. Nakupujeme veci, len aby sme ich mali. Lebo, čo je doma, to sa ráta. A ráta? Neráta. Má to zmysel? Určite nie. Jedna vec k druhej a zrazu je kopa. Pod kopou je človek. Pod človekom je Zem. Koľko je ľudí, toľko je kôp. Zem zostáva jedna. Kam to vedie? K vlastnej záhube? Vyzerá to tak. Toľko kôp a Zemi sa začínajú podlamovať kolená.

Pokúsme sa zmenšiť naše kopy a zbytočne ich nezväčšovať. Rozmýšľajme. Treba nám to alebo netreba? Zavri svojej pažravosti po materiálnych veciach dvere. Vydýchni si.

V. Dvoročková. 4.D

NÁŠ SVET

Chodíme medzi ľuďmi, no sme sami. Rozprávame sa s ostatnými, no slová nie sú také, aké by sme chceli počuť. Hľadáme niečo, čo by nás duševne obohatilo, no aj napriek všetkým možnostiam sa cítime prázdny.

Čo robiť? Ako to zmeniť?

Uzatvoríme svoje vnútro pred reálnym svetom a vytvoríme si svet - svet virtuálny, v ktorom sa budeme cítiť tak, ako chceme my. Tu si pod pláštikom anonymity môžeme robiť, čo len chceme. Vyjadrovať svoje názory, vyznávať sa z pocitov, hodnotiť všetko a všetkých. Spoznáme množstvo ľudí, ktorí majú svoje názory, pocity a hodnotenia. Ak sú podobné ako tie naše, stávajú sa našimi spriaznenými dušami.

Perfektné!

Vytvorili sme si svet, kde nás akceptujú a berú takých, akí sme. Čoraz menej času trávim v skutočnom svete, ktorý nám väčšinou prináša len problémy a kladie nám množstvo povinností. Tešíme sa na chvíle strávené v tom „našom“ svete a snažíme sa tomu všetko prispôbiť. Odkladáme plnenie úloh na neskorší termín, riešime len existenčné problémy a zážitky z toho skutočného sveta obmedzujeme na minimum. Prečo sa namáhať, keď žijeme tak krásne.

A budujeme ďalej.

Sme smelší, už niečo v „našom“ svete znamenáme. Už nám nestačí konverzovať len s ľuďmi s podobným názorom. Dovoľme si byť ostrejší voči tým, čo majú iný pohľad na vec, keď treba, tak aj vulgárnejší. Naberáme na sile a cítime sa schopnejší diskutovať na rôzne témy. Čo na tom, že im nerozumieme, mať názor je právom každého. Snažíme sa, aby sme boli, lepšie povedané, aby náš „nickname“ bol „in“. Merítko našich schopností je počet „laikov“ či „lajkov“ pri našom statuse. Urobíme všetko preto, aby sme boli – niekto.

A akí sme v skutočnosti?

Zahodíme mobil a vypneme počítač a zrazu sa ocitneme mimo „nášho“ sveta a sme v tom reálnom – skutočnom svete. Šok? Ani nie. Veď aj predtým sme tu boli. Ale čo ak sme tu nastalo, „náš“ svet sa rozpadol. Dokážeme poradiť, povedať svoj názor, pomôcť či kritizovať rovnako ako v „našom - bývalom“ svete? Bude to ťažké. Tu neexistuje klávesa „DELETE“, aby sme mohli zmazať, čo napíšeme, aby sme neranili človeka, ktorému niečo povieme. Tu neexistuje tlačidlo „POWER“, aby sme sa vyplli, keď od nás niekto čaká radu, alebo pomoc. Tu sa od nás očakáva, aby sme použili naše schopnosti a skutočné znalosti v prospech niekoho iného. Sme schopní to ponúknuť, sme schopní si stáť za svojím názorom?

Oheň je dobrý sluha, ale zlý pán, a to platí aj o „našom“ virtuálnom svete. Využívajme jeho prednosti a možnosti, no nenechajme sa vtiahnuť a stratiť kontakt so skutočným svetom. Potrebujeme cítiť pohladenie v ťažkých chvíľach či pevnú ruku, ktorá nás vyťahne z problémov, v ktorých sa ocitneme. Veď citlivý fyzický kontakt je to najkrajšie medzi ľuďmi, čo nám virtuálny svet (zatiaľ) neposkytuje.

D. M.

CHLADNÉ SRDCE?

Dnešná doba je už taká. Keď sa povie láska, väčšina ľudí si hneď predstaví bozky, telesné dotyky či hlboké intímne zblíženie. No je to naozaj láska? Nemali by nám pri láske skôr napadnúť možno jemné a nežné slová? Nezištná pomoc človeku, ktorého ľúbime? Slová, ktorými vyjadríme, že nám na niekom naozaj záleží, jemný dotyk s čistými myšlienkami, ktorým prejavíme lásku? Obyčajnú lásku, tpezlivú, dobrotivú, odpúšťajúcu, nevyčítajúcu, tú, ktorú vidíme pri našich rodičoch a starých rodičoch? Láska nie je to, že zbalím prvé dievča, ktoré nepozná svoju hodnotu a nechá sa zväbiť vášňou, prvými dojmami a svojimi ženskými, častokrát naivnými pocitmi. Láska sa nedeje iba v posteli, nie je to iba o spojení dvoch tiel. Práve naopak. To hlboké intímne spojenie dvoch ľudí by malo byť vrcholom vo vašom vzťahu. Malo by byť niečím, čo vás spojí na základe vášho poznania. Ale toto všetko sa má diať, až keď poznáme vnútro druhého. Keď sme si istý, že tento človek pozná svoju hodnotu, hodnotu muža a hodnotu ženy. Lebo keď poznáme svoju hodnotu, až vtedy v nás môže rásť skutočná LÁSKA, ktorú môžeme rozdávať.

anonym

NA KOLESÁCH

Je ráno 4.00. Striebristý mesiac sa trbliece nad mojou hlavou. Nezameniteľný pocit. Ach, to krásne hviezdne more, toľko tajomstiev ukrývaš. Nahodím si svetlá na môj horák a idem. Kde? Tam, kde uvidím krásu, ktorou si nás obdaril. Kolesá zaberajú do mäkkej poľnej cesty a užívam si ticho lesa a bzukot bicykla. Kamienky sa odrážajú od plášťov a jemný vietor mi fúka do tváre. Okolo mňa iba les, ktorý mi ukazuje, kam mám ísť. Až som došiel na koniec mojej cesty. A zrazu, neverím vlastným očiam. Ten prvý pohľad na ranné zore je ako zrodenie nového života. Bol som v takom úžase, že som na moment zabudol, kde som. Videl som mohutné múry, ktoré ma akoby chránili. Bol to Pustý hrad, ktorý ma obkolesil. Čvirikanie vtákov a ten svieži vzduch, vzbudil vo mne dojem, že dnes začína ďalší krásny deň. Zaškvákalo mi tam zvnútra. „Veľký cvrček,“ povedal som si. Vytiahol som horalku z batôžka a sadol na starodávne múry hradu. Chvilu som sa ešte pokochal a išiel som dole. To je asi ten najkrajší pocit, keď sa človek spustí dole horou a ide 60 kilometrov za hodinu. Tlkot srdca sa mu stíši a len ide a ide. Vtedy už nemyslím na nič, nechám sa prekvapiť, čo mi dnes ešte tento krásny deň ponúkne.

M. Vandák, 1. D

VYSOKÉ ŠKOLY

Milí čitatelia, v tomto článku by sme vám chceli predstaviť dve vysoké školy v našom okolí. Vzhľadom k tomu, že naši štvrtáci sa budú čoskoro rozhodovať, ktorou cestou sa po maturite vyberú, veríme, že aj tento článok im pomôže. Ako prvú predstavíme školu blízko späť s tou našou, a to je Technická univerzita vo Zvolene.

TECHNICKÁ UNIVERZITA VO ZVOLENE

Technická univerzita vo Zvolene nám ponúka štyri fakulty. Chrabromil, slizolin Nie, nie, nie, to sme si pomýlili. Patrí tam lesnícka fakulta, drevárska fakulta, fakulta ekológie a enviromentalistiky a fakulta techniky.

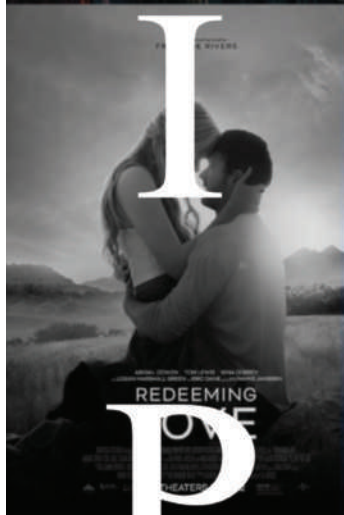
Ako veľké plus tejto školy je, že väčšina našich odborov si tam niečo nájde. Pre hasičov je tam možnosť štúdia protipožiarnej ochrany a bezpečnosti. Drevárstvo a nábytkárstvo tam zastupujú študijné programy ako tvorba a konštrukcia nábytku alebo drevárstvo s podporou informačných technológií. Drevostavbárov by mohol osloviť program drevené stavby a dizajnérov zas dizajn nábytku a interiéru. Samozrejme je tam aj množstvo iných programov, ktoré nájdete pekne rozpísané na ich stránke tuzvo.sk

TUZVO
UMB

Ako druhú školu si predstavíme Univerzitu Mateja Bela v Banskej Bystrici. Škola nám ponúka šesť rôznych fakúlt, ktoré by taktiež mohli zaujať budúcich vysokoškolákov. Nájdeme tam ekonomickú fakultu, fakultu politických vied a medzinárodných vzťahov, fakultu prírodných vied, filozofickú fakultu, pedagogickú fakultu a právnickú fakultu. Päť fakúlt nám ponúkajú minimálne šesť študijných programov. Ak vás zaujala niektorá z nich, všetko potrebné nájdete na ich stránke, stačí len zadať umb.sk

umb
UNIVERZITA
MATEJA BELA
V BANSKEJ BYSTRICI

V.Dvorovenková, 4.D

THRILLER/HOROR

DARK HARVEST

Každú jeseň sa v malom stredozápadnom mestečku vynorí nadprirodzený prizrak menom „SawtoothJack“ z kukuričných polí a priblíži sa k mestskému kostolu, kde násilnícke gangy dospievajúcich chlapcov hladne čakajú na svoju príležitosť čeliť legendárnej nočnej more v každoročnom obraze života a smrti.

KOMÉDIA/ANIMOVANÝ

MIMONI 2: ZLODUCH PRICHÁDZA

V neutichajúcej túžbe nájsť toho najväčšieho zloducha všetkých čias, aby mu mohli verne slúžiť, narazia Mimoni na malého nosateho čiernovlasého chlapca, ktorý vyrastá len so svojou nemeckou matkou. Volá sa Gru a bez toho, aby to tušilo, toto stretnutie mu zásadne zmení život.

DOBRODRUŽNÝ/FANTASY

FANTASTICKÉ ZVIERATÁ: DUMBLEDOROVÉ TAJOMSTVÁ

Profesor AlbusDumbledore vie, že mocný temný kúzelník GellertGrindelwald je na ceste prevziať moc nad kúzelníckym svetom. Pretože nie je schopný ho zastaviť sám, poverí magizoológa Mloka Scamandera, aby viedol neohrozený tím kúzelníkov, čarodejnic a jedného chrabrého muklovského pekára na nebezpečnej misii, kde stretnú staré aj nové fantastické zvieratá a stretnú sa s rastúcou armádou Grindelwaldových.

FANTASY/SUPERHRDINSKÝ

DOCTORSTRANGE IN THE MULTIVERSE OF MADNESS

Predpoklad. Po udalostiach z Avengers: Endgame (2019), WandaVision (2021) a prvej sezóny Lokiho (2021) bráni Dr. StephenStrange vo výskume kameňa času priateľ, z ktorého sa stal nepriateľ, čo má za následok Strangeovo rozpútanie nevysloviteľného zla.

REDEEMING LOVE

Redeeming Love je pripravovaný americký westernový film režiséra D. J. Carusa, ktorý spolu s Francine Rivers napísal scenár. Film je založený na Riversovom najpredávanejšom rovnomennom románe z roku 1991 a odohráva sa na americkom starom západe počas kalifornskej zlatej horúčky.

F

I

L

M

Y

Komjáthyová I.D

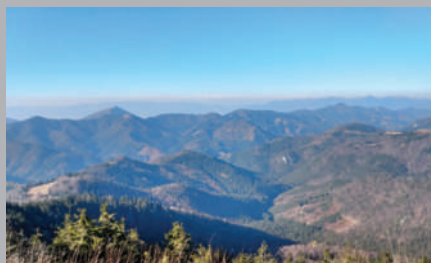
Veľkej Fatry

Viete, o ktorom vrchu sa hovorí ako o rozhľadni Veľkej Fatry? Ak nie, tak vám predstavím Rakytov.

Na našu túru, ktorá začne na Smrekovici, nebudete potrebovať super oblečenie ani obuv, potrebný bude len čas, chuť a odvaha (pri strete s medveďom)

Takže začíname na Smrekovici, ktorá patrí do pohoria Veľká Fatra v nadmorskej výške 1351 m. n. m., nachádza sa tu Horský hotel a Vojenská zotavovňa Smrekovica.

Dostanete sa sem z Podsucej (motorest Bodega), ktorá leží na hlavnom cestnom ťahu Donovaly - Ružomberok.

Trasa je vhodná ako pre peších, tak pre cyklistov a dá sa po nej ísť aj autom.

Z parkoviska pri Vojenskej zotavovni Smrekovica sme sa vybrali po zelenej značke smer Močidlo, približne 0:30 h, trasa vás zavedie horskému hotelu na Močidle, no momentálne je zatvorený.

Z Močidla 1338 m. n. m. budeme prechádzať vrstevnicovým chodníkom, svahom hory Skalná Alpa, na ktorom sa nachádza drevené posedenie, odkiaľ sa už budete môcť kochať prekrásnou prírodou a výhľadmi na cieľ našej trasy, ale aj na hrebeň Nízkych Tatier.

Zostup bude strmší, dovedie nás pod Severné Rakytovské sedlo 1388 m. n. m. Trasa bude prechádzať človekom nedotknutou prírodou a rôznymi vegetačnými pásmami v čase 0:50 h. Tu sa bude križovať žltá a zelená značka, obe vedú do Severného Rakytovského sedla. Je to síce len 0:05 h, ale treba si dávať pozor na mierny stupák.

Zo Sedla je to na Rakytov už len 0:30 h, ale 161 m prevýšenie by mohlo menej zdatného turistu aj potrápiť. Ak to nevzdáte, dostanete sa na vytúžený vrchol Rakytov 1567 m. n. m., na ktorom budete očarený kruhovým výhľadom na Veľkú a Malú Fatru s majestátnym Rozsutcom či Nízke a Západné Tatry. Preto tomuto vrchu hovoríme aj Rozhľadňa Veľkej Fatry. Na vrchu sa nachádza drevený kríž a ružica, popisujúca kruhový výhľad. Ak sa do sýtosti pokocháte výhľadom, je najvyšší čas na návrat.

Späť sa vyberáme tou istou trasou, ale je aj iná možnosť, pokračovať na Sedlo Ploska 1:50 h a odtiaľ na Chatu pod Borišovom alebo na Krížnu, ak ste bez auta a máte čas.

Odporúčam túto hrebeňovku v lete, je tu prekrásna fauna.

Pri zostupe do Severného Rakytovského sedla si treba dávať pozor, je to dosť strmé. Ak tam prídete a máte hlad, treba navštíviť útulňu Limba, určite sa tam niečo dobré varí a je to 0:25 h po žltej značke. Odtiaľ vedie trasa až do Liptovskej Osady. Ale ak máte auto na Smrekovici, budete sa musieť vrátiť do Sedla a pokračovať po zelenej značke späť na Smrekovicu.

Čo dodať na záver, ak som v niekom zobudila záujem vidieť tento vrch, prajem krásnu turistiku.

REKAPITULÁCIA

Oblasť: Veľká Fatra

Trvanie: 3:30 h

(Voj. zotavovňa Smrekovica - Rakytov 1:55 h; Rakytov -

Voj. zotavovňa Smrekovica 1:35 h)

Prevýšenie: 216 m. n. m.

Typ: vychádzková trasa

Ing. Šáľiová

PERLY NAŠICH ŽIAKOV A UČITELOV

U: na konci hodiny: Žiaci, ďakujem za pozornosť. Dovidenia.

Ž: Za máličko, aj nabudúce.

U: Ak si sa učil, musíš si aj vedieť položiť otázku. Tak si ju polož.

Ž: Môžem si sadnúť?

U: Otvorte si zošity!

Ž: A na ktorej strane?

U: Treba otvoriť okno, vydýchali ste tu všetok kyslík.

Ž: Prepáčte nám, pani profesorka.

U: Toto je radiálny rez, podľa čoho by ste si ho zapamätali?

Ž: Vyzerá ako radiátor.

medy ľu jem

meditujem =
MEDY TU JEM

USTRICA = na
návšteve u strýka?

BIORYTMUS = keď
Rytmus prejde na bio
stravu?

S L
O V
N É
HRAČKY

majú ma plné zuby....

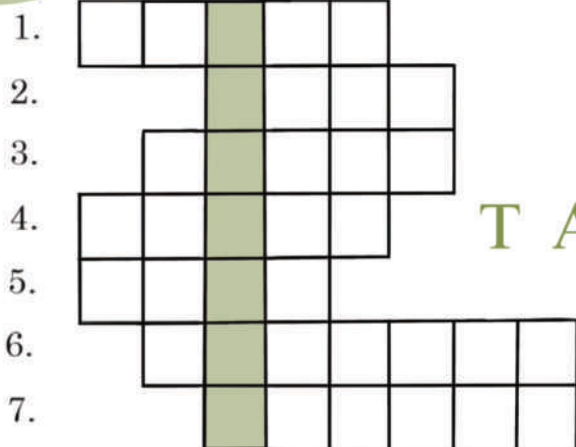

PIGI
ČAJ

PIGIČAJ = čaj
z vyluhovaných prasiatok?

S
U
D
O
K
U

8				1	4			2
2	6	1			9	3		4
	9				6	5		
4	7		9			8		
				6				
		8			7		3	9
		7	6	3	2	1		
5		3	4			7	2	6
1			8					3

T A J N I Č K A

1. Rollandove dielo: Peter a...
2. Zalesnený vrch
3. Betula (lat.) slovensky
4. Ľahký betón
5. Dielo Františka Hečka: Červené...
6. Nosil inak
7. Úložný nábytok

POĎAKOVANIA

Ďakujeme pánovi **Prokajovi**, za spríjemnenie nášho štúdia. Zakaždým, keď sme s ním boli, bol vždy milý a ústretový. Bolo nám s ním dobre, budeme naňho spomínať len v dobrom.

trieda, 4. A

Drahí naši páni profesori a pani profesorky,

v mene celej triedy 4. D sa Vám chceme poďakovať za tieto 4 roky štúdia, za Vašu trpezlivosť a ochotu naučiť nás niečo. Mali ste to s nami ťažké, pretože cez obrazovky počítačov ste nás častokrát nemohli upozorniť a taktiež nám vysvetliť učivo ako v škole. Dávali ste do toho všetko, aby ste nás čo najviac naučili. Boli ste našimi učiteľmi, no občas ste museli byť i našimi rodičmi a učiť nás životu. Spomienky na Vás ostanú v našich srdciach a budú nás sprevádzať aj v našich životoch. Nezabudneme na Vás a dúfame, že ani Vy na nás. Ďakujeme Vám!

trieda, 4.D

Milá naša pani triedna, posielame Vám do učiteľského neba poďakovanie za Vašu priazeň, ochotu a srdečnosť, ktorú ste nám poskytli počas 3 rokov nášho štúdia na našej drevárine. Navždy ostanete v našich srdciach a nikdy na Vás nezabudneme.

Vaša trieda, 4.TM

V mene celej 4.D by som sa rada poďakovala našej triednej pani profesorky **Chovancovej**. Ďakujeme Vám pani profesorka za Váš prístup počas celých štyroch rokov a za to, že ste pri nás stáli v dobrom aj v zlom a boli nám oporou v každej situácii. Ste tá najlepšia triedna, akú sme si mohli želať. Určite na Vás nezabudneme.

Ďakujeme!

V. Dvorovenková, 4.D

Ďakujem pani profesorky **Osvaldovej** za príjemné a zábavné hodiny a odovzdané vedomosti na hodine strojnictva.

D. Kafka, 4.A

Milá naša školička, čoskoro budú nebudeme. Preto ti chceme teraz pre nás a aj naďalej zostať. Ste za ten čas akurát len zosilnela. a každým zárezom píly si z vedomosti. Tie rozdávaš našej geďalej po nás. Ešte raz ďakujeme!

MATURANTOV

Milá naša pani profesorka,
veľmi pekne Vám ďakujeme, že ste s nami strávili 4 roky v jednej triede a že ste s nami zažili aj pekné i trochu ťažšie chvíle. Mali ste s nami veľa trpezlivosti, hlavne pri učení, ale aj pri bežných veciach, ktoré nás trápili a boli ste nám vždy ochotná pomôcť. Veľmi nás mrzí, že Vás budeme musieť opustiť, no stále dúfame, že máme u Vás dvere otvorené a že sa budete chcieť s nami aj neskôr stretnúť a pospomíname na naše stredoškolské časy. Ďakujeme Vám ešte raz.

Vaša trieda, 4.H

Vážení pán riaditeľ,
vážení zástupcovia, vážení profesori, milí majstri, ctené vedenie školy,

chcem sa vám poďakovať za Vašu odvedenú prácu pre moje účinkovanie na našej škole. Nesmierne si vážim Vašu ústretovosť, snahu a mnoho ďalšieho v oblasti učenia sa, riešenia rôznych projektov, komplikácií počas môjho štúdia, tvorenia výrobkov v dielňach a mnoho iného na našej drevárine. Moje účinkovanie sa po štyroch rokoch pomaly, ale isto končí. Budem na Vás spomínať len v dobrom a nikdy nezabudnem na spoločne prežité chvíle a občas aj trápenia, ktoré ma veľmi posunuli. A to nielen v smere vzdelania, ale samozrejme aj v iných rôznych smeroch, ktoré využijem na mojej ceste životom. Navzájom si budeme chýbať, ale to je prirodzené. Prišiel čas, kedy sa musíme rozlúčiť a povedať si zbohom. Určite sa na pôdu našej školy budem vracaať rád a s pokorou, ktorú ste mi Vy sami odovzdali.

*Váš hrdý študent našej školy
Viktor Klimáček, 4.TM*

...eš sláviť 100 rokov, no my tu už
...poďakovať za to, že si tu bola
...rokov je síce dlhý čas, ale ty si
...Každým ťahom kriedy na tabuli
...skala tu najmocnejšiu zbraň,
...nerácii i generáciám, ktoré prídu

JAZYKOVÉ OKIENKO

- ✗ **Nesprávne:** Nechápem tomu.
 ✓ **Správne:** Nerozumiem tomu. Nechápem to.

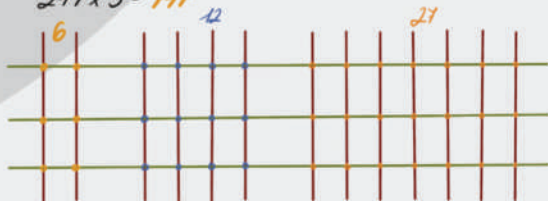
- ✗ **Nesprávne:** Včera ma napadlo, čo si vřavel.
 ✓ **Správne:** Včera mi napadlo, čo si vřavel.

Napadnúť nás môže napríklad medveď, keď mu
 oberáme čučoriedky v lese. 😊

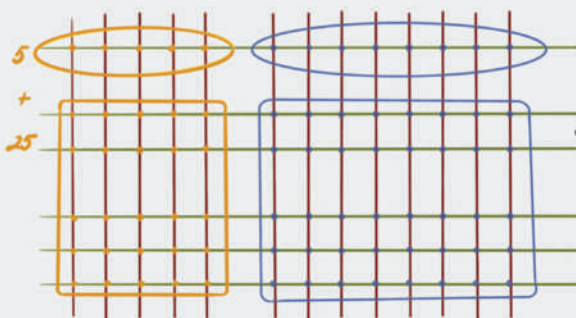
ĽAHKÁ MATEMATIKA

$$249 \times 3 = 747$$

$$\begin{array}{r} 6 \\ + 12 \\ + 27 \\ \hline 747 \end{array}$$

$$58 \times 15 = 870$$

$$\begin{array}{r} 5 \\ + 25 \\ + 8 \\ \hline 40 \\ + 40 \\ \hline 870 \end{array}$$

ČLENOVIA

redakčnej rady

ŠÉFREDAKTOR

Michaela
Ostrihoňová

GRAFICI A ILUSTRÁTORI

Matúš Madaras
Paulína Gašparová
Bianka Praskáčová
Matúš Ďurík

REDAKTORI

Michaela
Ostrihoňová
Paulína Gašparová
Adriana
Mruškovičová
Karin Šubertová

JAZYKOVÝ KOREKTOR

Eva Krnáčová

1922-2022